

Se uia kung selv, Wnledes del n gaact hi, al de of
Kobuen n kureet de i en raadan Periohy, som de
slet idle kendte naqst hi i Pruejen. Se aende idle,
al de fuedes et raadan Koe, wor de n saa meey
meulij Memurs, z wor man Pan Jaa saa meey
al uide een Kient, kuis man mit. Fel staals ud
af deus Opie al de wit uie aues z meures, at
de opaa n Raelyted z Pallestas mellem Memurs.
u. hi Kede i Verden, z se prunel; over faldt n
med Sprig maas efter Meest Pndrag.

Vi de beuist uie, wat ni n gaact iud hi, ja, ni
Pan Jaa alle disse fremede Memurs af forfellig
Voluer med Mel. vor Sjæl. Vi Pan se, al bag disse
Gledstaaer, deure Reportaerent, staae tillerem
Preud i deus Ansigter, z ni uie, al de, ligesom
ni selv, blier fort af en isyulij Kaand deure,
wor ni Pan Jaa Kjælp, trost z Postuaer af Kient,
al Kobuen, maade af et isyulij Noget, Gud, lige-
sam sauels i eet stort Kuaalbrindt, de blier
stine z stine.

Og del n dylijf. Va, Perles Periohy de uie
n bleuen hi en stor By, de blier enduri meeyt,
meeyt stine, kuis hi se gamle Ueltraer eller Jaa
Kudalge, som maade slet idle Marden rakke For-
staerke af Meuringen deure z sam selv uieKessine
for Rodspine n bleuen Ueltraer, kuis de de selv n

bliven det 100%, ja, da var den ikke det, den skulle
være. For vilde der være en Ring omkring Murene,
samt Solen ikke erude at skine igennem.
Lad den der mørke ikke kan gøres, at den Perleby
nummer ender end Vejstuen, man forstår ikke
Meningen med Tolerancen: Mærkningen: Afbjød eller
det Vædet. Man forstår ikke, at vi alle er Pæner
og det Pæner fra uindliggende uindlende Fæ-
lis uindliggende uindlende Fæ, man ligger i selv
ide fra Tolerancen, Bred og glæmmer, hvor man,
kun, selv er Pæneren fra, at vi ikke alle fage
kan Mædet op med at spise Hødt, søjlet og derved
Spiretis, men man i fage Hødt Pan afvalde sig
fra din Ting. Her man kun, Pan det er det ^{ide} man,
kender, og det Pænt men Pænting ide fra der er
Fryd den, mørke specielt Mærkningen: Afbjød,
samt mange efter er mig fra fæl i og samt der er
aabent er gindt for Adgang til for alle Mænd.
Og skulle vi forvæne din den? Nej det Pan alle
sæe Meningen. Det vilde være uforlignligt.
Intolerance med fage eller Mærkesed mig i det
ide, tale eller dines om, da det den er uforlignligt,
at man ikke Pan danser og være Mærkesed for
alle Ting. For den være er alle Ting rent. For
sine Pan gic alle Ting rent.
For mig synes „Hans Perleby“ at være det idealle

Perisled, fordi man i sin Tid og Peris kan se den
lige bringer Tidens for Tid og Lige med hi at
meds med mange Mennesker som man maade
paa en beredde Vis paa som med hi at se den
hjelpende Raad i Tids mange Probelij, rari:
rende og pamplicerede Tidsfælde. Egoisten derimod,
man, der med seer for sig selv og sine, man paa
brødt sig kibege hi Eksamalen med sine for
Udvalgte indlie den Tid paa, man man nie
soje ind af de suene paa, for al soje tie:
krosskille for nye Bøger.

Ju, man paa op, med i nogle for Lige
Peris. Og det mest interessante op, man paa
Rejsen hjem, da jeg paa Bergen kam i Samtale med
to norske Læger.

Se Maade paa 3. Lige ved paa en Rejsen fra Stavanger
til Esbjerg. Se Maade paa 3. Lige inden Lige, og
inden mange Rejsen og med lidt Mat og Frie gjit
en Rejsen som Rejsen ved paa 1 Lige, med man
Maade ved raagen og erfaren map. Pjelen, som de
medt energi? vilde give de andre, Lige, der
de Rejsen Maade anderledes end med den den Lige
den Billet til paa, som i Virkeligheden seer egen eller det
Rejsen Bureau der Maade indkøbt Billedden. Den Lige:
Arendal - Bueaa - Hinderud - Killestad - Kbk - med
Horsør - Nyborg - Fredericia - Esbjerg. Se, det var jo en

lang Druuej for at kunne for Arrendat hi 6. 6. 7. 7.
naar de en Gang kunde seel i Grenaa og id. kunde
noget al gne i de andre Byer. Og seer Pöbet med
Beimletoz der Sjælland. (Lyubog Säind. de uforstaa.
eljt for dem selv. id. for.) Se for meget foruame
de indkio vi for dem gjat fortaelt; at det for her
dem selv og det lykkelig Republikaan al Pöfem dem.
Et lille kunde kunde undersöjt menene med
Selvkeopning. Man skal id. blindt for for andre
der kunde id. selv for undersöjt en Sag quindigt
eller selv erfant Pansereverene. Nu for de kunne
paa en lille Indaarsjling af Pannas, men de
ville dog alligevel naar sine med Maalet, en
lille del Befaring rigere. Og de for id. dem Druuej
een Gang hi.

Se, saadan kan man ogsaa i den aandelig ^{Uden} ^{heller} ^{for}
de psykiske Placer blive narret, hvis man er uvid-
ende, indkio man bliver dygtig naar hi selv at tænde
og undersöjt en Sag, en Tille, saam man tager eelen
inden Billel hi.

Maang Maaude söge jo efter at for Anvisning paa
Wolde de skal dem for at blive lytalige, for at
for "Billeben" hi Himlen her eller efter Föden.
Og man söger Riden eller andre Reder her. Og
Pröben eller andre "bejge" Mand anviser en den Ujda
seer en praktisk veed hi at stille anviser eller selv

...speser den rigtigt. Og den gang ikke altsid direkte hi
skedd, man siger. In Udforsningen kendt den ja
ikke, man ikke selv rigt den eller, man Miltigtet for at
Rime udelagt den rigtigt og Miltigtet Rime.
Man bliver vist at Ommeje, man man selv paa
hi at Miltigtet Erfaring, selv paa man hi at kende og
indensje. Man skal aldig tale paa de andre i
de Tilfælde hvor de ikke prædiker Kærlighed, man
Lørdag og Hver. Ad den Uj paa man ikke hi
Lypken eller i "Himlen" d. v. s. hi Fortuænde af Ligt
og Leds Problemer. Man paa man trodsmod hi
"Feltate" hi Kilde, ad man Saldaten paa Læg-
maaben og ^{man med} mindre gode Prokele, skende.
Man bliver af psykiske Rejseberaier sam Kilde
s. l. saa ofte mit den Uj, indke man selv paa
Erfaring for at det var en "forkert" Rime, man uviske.
Og man søger ikke efter de den for at paa Anvis-
ning. Man bliver stiftet, man man gang paa Gang
for uviske en Rime og ikke gies det indede Resultat
og man gies de andre Stykker der i Uviskeheden og
for egen, for egen uviske paa man Tænkning og Erfaring.
Og man inders, maake hi indt den, man man
for hi man søger andre "Rejseberaier" hvor der bliver
prædiker Kærlighed d. v. s. Uviskehed, Tolerance, Til-
givelse s. s. s. at man ikke selv man Rime kendt
at Rime den Uj paa direkte hi for Man, hi

11
ten "Timmer" eller den Fortællere af Livet vi alle ønsker,
og som man jo alle Tiden i sin Udøvelsig efter Ind-
virkningen i Malerens Men andet Billede er.

End store Ommeje der giver os en Mærke Erfaring
og Selvtænkning, bliver vi alle fort, men alle
Vejt prier der Pænen, der det Mærke vi selv
ønsker.

Hej Hej den der fem alle!
Hej
Marie Pijer.